

ת"פ 17329/11/14 - מדינת ישראל נגד ל ר

ת"פ 17329-11-14
24 ספטמבר 2015

בית משפט השלום קריית גת

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נ ג ד

ל ר

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - ליטל לוזון

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - פלסבורג

מתורגמן לרוסית אפרים פנחסוב

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בכך שהוא תקף וגרם חבלה בבת זוגו דאז.

הוא זוכה מעבירה של איום ומעבירה של תקיפה קודמת.

שמעתי בתיק את אשתו ואת בנם המשותף שעדותו היתה אובייקטיבית והשפיע מאוד על ההכרעה.

מדובר בבני זוג שהיו נשואים בארץ מוצאם, התגרשו, הנאשם עלה ארצה עם הילדים.

מצבו של הבן התדרדר ולכן ביקשו שהאם היא המתלוננת, תגיע ארצה לטפל בו.

עמוד 1

הגיעה ארצה בשנת 2007, נתקלה בקשיים בשל העובדה שאינה יהודיה, לא קיבלה סטטוס של תושבת וחזרה. כעבור זמן חזר הנאשם לרוסיה והשניים נישאו זה לזו והמתלוננת הגיעה ארצה ועברה להתגורר עם הנאשם והבן בדירה שרכש הנאשם. מדובר בנישואי נוחות שנועדו לאפשר לאם לטפל בבן.

הנישואין עלו על שרטון וגרו בחדרי שינה נפרדים ומידי פעם התעוררו חיכוכים ומריבות.

ביום האירוע חגגו יום הולדת לנאשם, במהלך האירוע שבה הנאשם 3 כוסיות קוניאק, לאחר מכן התישב לצפות בטלוויזיה. המתלוננת ביקשה שיעזור לה לסדר, הויכוח הסלים לגידופים הדדים וצעקות ובשלב מסוים המתלוננת ביקשה לעזוב את הדירה, הנאשם התנגד וכן הלכה לחדר והוא הלך אחריה. בשלב הזה המתלוננת גרמה להסלמה ממשית של האירוע, שכן שלפה גז פלפל, לדבריה, אימה להתיז עליו. היא לא הצליחה להרגיעו, עלפי עדותה התיזה עליו גז, לפי דבריה לא היה בו חומר, והוא טען שהגז הותז על פניו וגרם לו לצריבה, ובעקבות זאת האירוע הסלים לאלימות פיזית שהותירה חבלות על המתלוננת: סימנים באזור העורף ושורש כף היד והזרת. מדובר בחבלה בהחלט מינורית. בעת שגבו ממנה הודעה התייחסה לאירוע קודם שממנו כאמור זוכה מחמת הספק וכן זוכה מהעבירה הנוספת.

הנאשם עומד בכפירתו ולכן טוען הסניגור ובצדק שאין טעם בקבלת תסקיר, שכן הוא לא לוקח אחריות.

התביעה עותרת למאסר בכלא מאחורי סורג וברח.

מדובר באדם לא צעיר, יליד 1947, שעברו נקי לחלוטין.

לאחר האירוע וכך גם עלה מהעדויות, הגיעו השניים להסכם פשרה בבית משפט לענייני משפחה על פיו קיבלה המתלוננת 60 אחוז מהדירה, זאת למרות שהיא תבעה מחצית מן הדירה והסכימה להגיע להסדר שיכלול ביטול תלונת והימנעות מתביעה אזרחית.

טוען הסניגור אם כן שהמתלוננת כבר פוצתה. כמו כן, בני הזוג התגרשו ואין קשר ביניהם, למעט היותם הורים לבן ובת בגירים.

כאמור, שמעתי גם את עדות הבן שתיאר את אביו כאדם חיובי ודווקא את אמו יותר כאדם שנוהג להתווכח ולגדף וכי היא לא מרגישה שייכת למדינה ולכן גידופיה כוללים גידופים כנגד בני העם היהודי ובכלל. להתרשמותי, מדובר באישה בודדה, לא מוצאת את עצמה בארץ והזיקה היחידה זה היות המדינה מקום מגורים לילדיה.

כפי שתיארתי לעיל, המתלוננת לא טמנה ידה בצלחת במקרה זה.

"עבירות האלימות והאיומים בכלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להאבק בה" (רע"פ 6577/09 צמח נ' מדינת ישראל, מפי כב' השופט ג'ובראן)

באשר למתחם העונשי הראוי לתוקף בת זוגו ומאיים עליה :

בע"פ 2037/92 יצחק בן דוד נ' מדינת ישראל, מיום 22.6.92 (לא פורסם) נקבע:

"בית המשפט מצווה לשרש את התופעה של אלימות שבתוככי המשפחה, שנעשית יותר ויותר למכת המדינה, וכן מצווה הוא להגן על הצד המוכה, שלא תמיד כוחו עומד לו להגן על עצמו. הרתעה זו צריך והינתן לה ביטוי על ידי השתת עונש מאסר משמעותי, למען ישמעו ויראו, הן מי שהורשע במעשה אלימות והן עבריינים בכח".

הערך החברתי המוגן, הראשון במעלה, לכשמדובר בעבירת אלימות הינו הצורך להגן על שלום הציבור ובעיקר החלשים בחברה שאינם יכולים להגן על עצמם.

העונש ההולם מי שמרים יד על חלש ממנו, בעיקר מי שנתון לחסדיו, ומעמידו במצב שחש סכנה לחייו, הינו ללא ספק מאסר. ניתן להימנע ממאסר, ולעיתים אף מהרשעה, רק אם נסיבות התקיפה ברף התחתון והתוקף לוקח אחריות מלאה על מעשיו, מביע חרטה ומשתלב בהליך טיפולי - שיקומי, שיש בו לצמצם במידה רבה המסוכנות הנשקפת ממנו.

כאמור, בנסיבות חמורות, כשנלוות לאלימות ולאיומים, חבלות של ממש, כולל חבלה חמורה, על אחת כמה וכמה שיש להטיל מאסר, לתקופה שבין 10 עד 18 חודשים.

במקרה שבפני הואיל ובני הזוג התגרשו ואין כל מגע ביניהם, המתלוננת למעשה פוצתה וחתמה על הסכם ויתור והנאשם אדם מבוגר שעברו נקי, מצאתי כי ניתן להסתפק בענישה מרתיעה הצופה פני עתיד כדי למנוע הישנות מקרי אלימות כלפי אחרים.

אני גוזרת על הנאשם עונשים כדלקמן:

1. אני מטילה על הנאשם 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של תקיפה

2. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 6000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע במשך 3 שנים מהיום.

אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"א תשרי תשע"ו, 24/09/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

החלטה

יתרת הפקדון שנותרה תושב לנאשם או מי מטעמו עלפי פרטי חשבון בנק שימציא למזכירות.

ניתנה והודעה היום י"א תשרי תשע"ו, 24/09/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה